

**Pytanie wymagające odpowiedzi ustnej O-000127/2013
do Komisji**

art. 115 Regulaminu PE

Matthias Groote, Corinne Lepage

Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

Gesine Meissner

Komisji Transportu i Turystyki

Gabriel Mato Adrover

Komisji Rybołówstwa

Przedmiot: Uznawanie szkód o charakterze środowiskowym w prawie unijnym i międzynarodowym

Pakiet Erika III przyjęty w 2009 r. nie porusza kwestii odszkodowania za szkody o charakterze środowiskowym powstałe w wyniku zanieczyszczenia morza ropą naftową. Wniosek rozporządzenia w sprawie ustanowienia funduszu odszkodowań za szkody spowodowane zanieczyszczeniami olejami (COM(2000)0802) – przedstawiony w 2000 r. – mógłby częściowo nadrobić te braki, gdyby obejmował również szkody dla środowiska naturalnego i sposoby ich naprawienia. Jednakże wniosek ten został odrzucony przez Radę, która nigdy nie przyjęła wspólnego stanowiska, wychodząc z założenia, że utworzenie dodatkowego międzynarodowego funduszu odszkodowań za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami (IOPC) w 2003 r. było wystarczające.

Zasada 13 deklaracji z Rio w sprawie środowiska i rozwoju stanowi, że „państwa powinny rozszerzać swoje wewnętrzne przepisy prawne, uwzględniając odpowiedzialność za zanieczyszczenie środowiska i wypłatę odszkodowań dla ofiar tego zanieczyszczenia bądź innego rodzaju zniszczenia środowiska”. Orzeczenie Europejskiego Trybunału Praw człowieka z dnia 27 stycznia 2009 r. w sprawie Tatarów potwierdza „prawo do korzystania ze zdrowego i chronionego środowiska”. Ponadto, art. 191 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) ustanawia zasadę „zanieczyszczający płaci”. W europejskim prawodawstwie wtórnym dyrektywa 2004/35/WE w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu ustanawia procedury wstępne służące wdrażaniu tych zasad. Ponieważ jednak nie obejmuje ona odszkodowania za szkody o charakterze wyłącznie środowiskowym spowodowane przez katastrofy morskie, nie gwarantuje ich pełnego i skutecznego wdrożenia.

We Francji, w trakcie procesów sądowych w sprawie rozbicia się statku Erika – które zostały zamknięte w wyniku orzeczenia Sądu Kasacyjnego z dnia 25 września 2012 r. – uznano istnienie szkód o charakterze wyłącznie środowiskowym, w odróżnieniu od szkód finansowych, materialnych lub moralnych. To orzecznictwo należy włączyć do krajowego i europejskiego prawodawstwa, a także do prawa międzynarodowego.

W odniesieniu do obowiązujących umów międzynarodowych:

- czy Komisja rozważa poparcie dla zmian dotyczących Konwencji o odpowiedzialności cywilnej (CLC) i umów dotyczących funduszu IOPC, tak by uznawały one szkody o charakterze wyłącznie środowiskowym?
- czy Komisja rozważa udzielenie wsparcia dla ułatwienia procedur odszkodowawczych w ramach funduszu IOPC?

W odniesieniu do przysługującego jej prawa inicjatywy:

- czy Komisja rozważa zmianę swego stanowiska w sprawie możliwości utworzenia konkretnego europejskiego funduszu mającego na celu uzupełnienie międzynarodowego funduszu IOPC w zakresie odszkodowań za szkody o charakterze środowiskowym?
- czy Komisja jest gotowa zaakceptować rozszerzenie zakresu dyrektywy 2004/35/WE w sprawie odpowiedzialności za środowisko na wszystkie wody morskie i wszystkie sposoby korzystania z nich?

Przedłożone: 5.11.2013
Przekazane: 7.11.2013
Termin na udzielenie odpowiedzi: 14.11.2013